

d

Клаудија фон Верлхов

Планинске слике и Билдербергер

Друштво које сме да заседа тајно и уз опсежно полицијско обезбеђење и то са политичарима, научницима и „ручно пробраним“ људима из медија целог света, доказ је да не живимо у демократији. Јер, зашто и како ова организација постиже то да нико не прича о томе шта се тамо дешавало? Да, како то постиже да позвани уопште долазе? Јер, знају да то није због њихових лепих очију.

Тамо су у предворју стварне моћи. Тамо се позива онај ко је узет на нишан. Стварни моћници желе да „ми“ у облику оних који тамо долазе, заступамо њихове интересе: у политици, науци, економији, друштвеним покретима, медијима. „Ми“ смо им потребни као помоћници у извршавању, јер не могу они све лично и сами да ураде. Позвани су они који су ту негде између, између моћних и масе, између моћних и немоћних. Међутим, очигледно је да моћни не би били моћни када не би било ове треће, неке врсте везивне крем класе, која на команду одозго каже шта је шта и куда даље треба да се иде.

Многи, ако не и сви политичари и политичарке одавде и из Немачке били су тамошње: Вранички, Фајман... Меркел, Тритин...

У ствари шта би било када би маса са независним политичарима и политичаркама. Научницима и научницама и новинарима и новинаркама сама формирала своје мишљење. Да, куда би се ти дели, ти горе?

Због тога се тамо, на том тајном састанку, догађа само једно – индоктринација и, ако устреба, испирање мозга: о чему је тренутно реч, шта треба спровести у дело, рећи, заступати, учинити легитимним, шта – да, шта – не...

И шта онда?

Дакле, -то опет баш није толико тајно. Ми ионако после тога слушамо и читамо, можда са последњег састанка те врсте: да Путин води рат против Украјине, али не и то да украјинска војска протерује и убија побуњенике источне Украјинце и да се они, наравно бране. Или да Украјина треба да живи у демократији и слободи, али не и то се да Монсанто са ГМО и индустријском производњом шкриљаца већ спремају за неоколонијално освајање земље. Или да је Исламска држава „средњевековна“ исламистичка терористичка организација, али не и то да али не и то да су је САД, НАТО, Израел и Саудијска Арабија годинама стварали.

обучавали и финансирани и да она нема никакве везе са исламом. Или да је Грчкој неопходна «помоћ» «институција», па она мора да се погне, али не и то да као икао и Кипар и Палестина испред обале располаже земним гасом, а осим тога, уранијумом и златом, односно док још тиме располаже. Или да је потребан некакав *План Б* под називом *геоинжењеринг* да би се ставиле под контролу климатске промене настале тобоже услед емитовања угљендиоксида уколико заустављање те емисије не буде изводљиво, односно не да резултата. Али не и то да угљендиоксид ~~мало~~ има мало везе са климом, већ само треба да одврати пажњу од штета које *војни* геоинжењеринг деценијама причињава земљи, па се сад појављује чак као *спасилац* под плаштом некаквог наводног цивилног инжењеринга, чиме треба још и да се оправда. Или да су ТТИР, ТИСА, СЕТА важни за економски раст, али не и то да они Европу треба да учине колонијом концерна и војноиндустријског комплекса САД. Или да је доказано ко је стварно извршио недавне терористичке нападе у Паризу и Копенхагену, али не и то да они-ти напади врло добро одговарају одређеним интересима, рецимо, службама надзора, антиисламској пропаганди или заклинању у циљеве оних *горе*.

У сваком случају, онај ко иде на конференцију Билдербергер групе ставља се на располагање и то и срцем и душом. То знају они који то чине. Ту нема забуну естетезања. Моћ позива, а они који желе да је репрезентују, долазе масовно. Ваљда су чак и поносни на то. Они се за то бирају, бивају плаћени, изнова бирани и за остатак свога деловања у служби моћи *инструисани*. Уколико оману, могу бити – објективно гледано – у свако доба уцењени, отпуштени, може им се претити, а можда могу и да се разболе. Међутим, ево је услужен. Шта их иначе гони тамо? А шта би било ако би одбили? Да ли је тога икад било? Какве су биле последице? ~~немају такав инстинкт. Они стварно иду тамо. Да ли се онда чуденом што се са њима било? Шта су биле последице?~~

Моћ је, увек само она, над животом и над смрти.

Онај ко доспе под рефлектор моћи требало би само једно да учини: пут под ноге, па бежи што брже и што даље.

Мени самој то се неколико пута догађало – на нивоу дипломатије, председника неке банана државе, као жени супрузи, професорки и у иностранству и у земљи. Тада настане извесно осећање којег иначе нема. Одједном се јави инстинкт који упозорава, Он каже: ти никако не смеш да останеш под трим рефлектором. Јер, тада све постаје непрегледно, а спрема се нешто страшно, чак и онда када је реч о позиву на чај или на пријем. Јер, правилае за оно што се тамо дешава одређују други, чије мотиве ти не познајеш, али који не могу бити добри. Наједном

спознајеш да ту вероватно губиш оно једино што имаш: прегледност свог живота – и своју вољу.

| Смешно је што изгледа они који се одазивају на позив такве организације немају такав инстинкт. Они стварно иду тамо. Да ли се они чуде оном што се са њима ради?

| Моје пледоаје у Тиролу или било где другде: замисли -Билдербергер је а нико не иде тамо